

A CIMBORA-KLUB VENDÉGE VOLT ROSTA GÉZA ELŐADÓMŰVÉSZ

A Cimboraklub tagok legutóbb március 25-én gyűltek egybe gyermekkönyvtárunkba, hogy ismét önfeledt, derűs perceket éljünk át egymás társaságában. A már „régibb” Cimboraklub-tagok között új diákot is köszönthettünk, név szerint Tuboly Zsombort, aki a Mindszenty Általános Iskola tanulója. Az ő eskütételével kezdődött a foglalkozás. Utána fontos dolgról esett szó, nevezetesen a tervezett május végi autóbusszos kirándulásról, amelynek úticélja Balatonfüred. Mindegyik Cimboraklub-tag megkapta az írásos nyomtatványt, amely tájékoztatást nyújt ehhez a kiránduláshoz. Arra kértük a gyerekeket, hogy április 30-ig juttassák vissza hozzánk a papírt, hogy időben tudjuk szervezni a túrát.

Aztán elkezdődött a tényleges program, a zenés előadás. A jelképes „színpadra” (a felnőtt olvasóteremben) fellépett Rosta Géza gitáros énekes. Nem sokat teketóriázott, a gyerkőcök köszöntése után egyből a „húrokba csapott”. Hát, nem akármilyen orgánnummal rendelkezik, erőteljes hangjával, gitárzenéjével betöltötte nemcsak az olvasótermünket, de az egész könyvtár visszhangzott a vidám akkordoktól.

Főként *Ágai Ágnes* megzenésített verseit hallhattuk tőle. Jellemzője volt zenés műsorának, hogy szinte mindegyik dal kapcsán megszólította közönségét, hol kérdéseivel, hol humoros felvezető mondataival.

---*Szoktatok-e éjjel álmodni?* Már is jött *Ágai Ágnes* szövege gitárkísérettel:

„Múltkor azt álmodtam, hogy
léggömbök nyílnak a fűben.
Leszakítottam őket,
És elpukkadtak.
Sírtam. De színes könnyeket”

A következő dal a „*Láttam egy óriást...*” kezdetű volt. Bár *Ágai Ágnes* versei rímtelenek, de ezt Rosta Géza gitárjátékával annyira tudja ellensúlyozni, hogy a hallgatóságunknak nem is hiányoznak a szabályos, rímes sorok.

---*Szoktatok-e árulkodni?* S felhangzott az idevágó szöveg:

„Azt mondják, árulkodni csúnya,
meg azt, hogy legyünk őszinték.
Ha kérdezik, hogy ki rosszakodott,
Akkor csak magamra árulkodhatok?”

Rosta Géza feltette a következő kérdést: *Ki szokott este kádban fürödni?* Hát, szinte mindannyiunk keze a magasba lendült. Már is felcsendült a dal pergő gitárritmusával :

„Hogyha zene szól,
vagy ha a meleg fürdőkádban ülök,
úgy borzongok, mintha fáznék.
Legjobb lenne a fürdőkádat
színültig megtölteni zenével,
és bűváruhában elmerülni benne.”

Aztán két fiút szólított maga mellé az előadó. Meginterjúvolta őket, hogy szeretik-e az állatokat. Vajon állatkertet nyitnának, ha felnőnek, vagy inkább állatiskolát? S érkezett a zenés felelet:

„Ha nagy leszek, állatiskolát nyitok.
Megtanítom őket mindenre:
Írni, olvasni, számolni.
És arra, hogy ne egyék meg egymást.
Még ha megnőnek, akkor se.”

Vajon mit gondolnak magukban az állataink? Mi lehet a véleményük, rólunk, emberekről? Ezt is egy vidámra hangszerelt versikéből tudtuk meg:

„Ha állat lennék,
soha nem tartanék embert a lakásban,
mert lármázik,
piszkot csinál és egészségtelen.”

Hogy ne csak Ágai Ágnes versei legyenek terítéken, Rosta Géza egy szép lírai *Nagy László* verset is beiktatott műsorába. A költemény címe: Balatonparton. Miről szól a költő merengése? Nádi világról, nádiverébről, vízicsibékről, szélről, nádihegedűről. Természetesen az előadó hangereje, a lágy gitárakkordok Nagy László csöndes, mélézó gondolataihoz igazodtak.

Jött az újabb kérdés: *Van barátotok?* No, ha igen, figyeljete!

„Legjobb barátom a Hold,
akármerre megyek, mindig jön velem,
pedig olyan messze van.
Másik legjobb barátom a Gabi,
De ő mindig másfele megy,
Pedig olyan közel van.”

Rosta Géza ezután több gyereket is maga mellé invitált, s felnyitotta kopottasnak tűnő „varázskofferét”. Hogy mi minden rejtőzött benne? Hát, csuda dolgok... Különböző hangszerek, de furcsa köntösben. Volt ott zenélő körte, tojás, rumbatök, de még folytathatnánk... Megkérte „zenésztársait”, hogy a megfelelő ritmusra kísérik az ő zenéjét és énekét. Ekkor következett az „Én elmentem a vásárba félpénzzel” kezdetű dal. A más-más állatokat gyerekek személyesítették meg. Egyikük tyúk lett, másikuk liba, aztán volt ott malac, kecske, szamár... A Cimborá-tagok feladata volt a különböző állatok hangutánzó megszólaltatásával besegíteni előadóművésznünknek. A dal végéhez közeledvén lett is igazi állatkórusunk. Ezzel a vidám, közismert nótával ért véget Rosta Géza műsora. Virtuóz gitárjátékát, mókás kedvét, közvetlenségét, amellyel a gyerekekhez szólt, nagy-nagy tapssal köszöntük meg.

Cimborá-klubunk második részében a gyerekekkel betelepedtünk az internet-laborba. Mint ismeretes, március 22-én emlékezünk meg a víz világnapjáról. Ez adta az apropót, hogy mi, szervezők egy kis játékos internetes feladatlapot állítsunk össze a cimboráknak. Az internetes feladatlap a „*Vizipók a neten*” címet viselte. A feladatok sokszínűek, érdekesek voltak, s mindegyik a vízhez, éltető elemünkhöz kapcsolódott.

Az első feladatnál például a Magyar Elektronikus Könyvtár honlapján böngészünk. *M. Szabó István: Fény és víz* című művének fejezetcímeit kellett megkeresni. A Google idézetkeresőjében rá kellett találnunk a „*Se ízéd nincs, se zamatod...*” kezdetű sorokra, hogy vajon kitől származik az idézet. Nem is gondoltuk volna, hogy a kis herceg szerzője, Antoine Saint-Exupéry írta ezeket a gondolatokat. A cimboráknak a *Youtube* videotárában is keresniük kellett. A kérdés „*A víz üzenetei*” című videóhoz kapcsolódott: milyen hosszú, ki töltötte fel és mikor? A magyar tengerhez, a *Balatonhoz* szintén fűződött kérdés. Többek között, hogy mennyi az átlagos mélysége, melyek a főbb balatoni nevezetességek. A költészet is képviseltette magát egy kérdés erejéig. A www.egyszervolt.hu oldalon *Tamkó Sirató Károly: Dal a tórol* című versére kellett ráakadni. Az „összekeveredett” verssorokat helyes sorrendbe kellett rendeznünk.

A gyerekek élvezték az internetes bújárkodást. Volt, aki hipp-hopp rátalált a megoldásokra, de akadt olyan diák is, akinek elkelt egy kis könyvtárosi segítség.

Mivel éppen az Internet Fiesta hetében voltunk, a rejtvényfejtőink praktikus kis ajándékokkal gazdagodtak (könyvjelző, toll, mobiltelefon-tartó).

Hogy megint milyen gyorsan elszaladt az idő! Szinte most kezdtük el a klubfoglalkozásunkat, s máris fél öt lett. Kinek ide, kinek oda kellett sietni a cimboratagok közül. Persze úgy köszöntünk el egymástól, hogy találkozunk egy hónap múlva ugyanitt, ugyanekkor!

Fejesné Szabó Piroska

